

Sittings PETER VAN KRAAIJ, HET NET, KAAITHEATER FOTO: HERMAN SORGELOOS

geïnstalleerde staatsapparaat is niet langer afleesbaar. Naar het einde van haar leven toe is haar ontgoocheling dan ook des te groter omdat haar inzet zo radicaal en consequent is geweest. Ook in dit deel is de historiciteit van het verhaal minder belangrijk dan de vragen die het opwerpt.

Tijdens heel de voorstelling benadrukt het spel van de vier acteurs de fragmentarische vertelstructuur. Ze nemen beurtelings flarden tekst voor hun rekening. Het zwaartepunt ligt bij de vrouwen (een uitstekende Yvonne Wiewel en Robijn Wendelaar), die teksten, beschrijvingen, kleine handelingen van Modotti zeggen en uitvoeren. Bart Slegers is, ondanks een iets te geaffecteerde zeggingswijze, een gevoelige Weston, een bescheiden maar tast-

bare aanwezigheid. Valentijn Dhaenens fungeert als een soort verteller, afstandelijker, ook al kruipt hij af en toe, heel kort in de huid van een aantal personages. De vier stralen een vorm van samenhang uit, als de vrienden van Modotti, kameraden die al zoveel hebben meegemaakt.

Ruis

Bij het begin van 'Ruis' komt Josse De Pauw het decor van *Be in' me* binnengestapt. Hij is uitgedost als een dikke Amerikaan, broek tot hoog boven de buikrand getrokken. Hij danst glimlachend, zachtjes in zichzelf zingend en swingend naar voren.

Van Kraaij heeft de monoloog van Hans Aarsman geënceneerd als

een stand-up-comedian act. Die vorm laat een rechtstreeks contact met het publiek toe, de vragen gaan naar de zaal: 'wat is jullie standpunt?'. De man aan het woord is Garry Winogrand (1928-1984), een fotograaf die naar het einde van zijn leven eindeloos fotografeert zonder afdrucken te maken. Lopend door de straten van New York richt hij zijn camera bijna obsessief op alles, op mensen, op het banale leven. Hij is halsstarrig op zoek naar iets dat de banaliteit van alledag overstijgt. De man achter de microfoon spreekt over zichzelf. Doorheen de tekst tekent zich een eerder alledaags mannetje af, met een hoop kleine onhebbelijkheden, met een gezonde dosis zelfrelativering, met liefde voor vrouwen, met humor. Maar ook met die obsessie, die niet aflatende drang tot vastleggen van wat hem omringt. Mensen vooral. Die obsessionele zoektocht naar wat achter de buitenlaag schuilgaat, overwoekert hem naar het einde van zijn leven toe. Hoe dieper hij zich in de vraag verdiept, hoe verder hij zich van het leven verwijdert.

Josse De Pauw brengt Aarsmans tekst met de van hem gekende eenvoud, de juiste dosis inleving en het onmisbare understatement.

Voor Van Kraaij zijn *Ruis* en *Be in' me* complementair. 'De twee teksten gaan over standpunten en beweegredenen – zoals eigenlijk altijd in het theater', zegt hij. 'Het standpunt dat je in je leven of als kunstenaar inneemt, maar ook wat je op een bepaald moment bewéégt om precies dát beeld vast te leggen en geen ander.'

Het opzet van Peter van Kraaij met *Sittings* is erg ambitieus. Hij heeft zich door een enorme hoeveelheid historisch, biografisch en autobiografisch materiaal geworsteld zonder erin onder te gaan. Hij heeft er een mooie tekst uit gepuurd die door een zeer persoonlijke selectie zijn eigen verhaal werd. Bovendien is het een theatervoorstelling geworden die interpelleert, niet alleen door de inhoud maar ook door de vorm. De wijze waarop

beelden en muziek het spel en de tekst van de acteurs mee vorm geven is subtiel en volstrekt onprettentius. Zonder moeite neemt hij het publiek meer dan drie uur lang mee naar levens van mensen van meer dan een halve eeuw geleden en tegelijkertijd confronteert hij ons met radicaal actuele vragen over de driehoek liefde, kunst en engagement. Het zijn niet altijd en enkel de zogenaamde 'interactieve' voorstellingen die de toeschouwer actief betrekken bij de denkprocessen die vorm krijgen op de scène.

Hilde Teuchies

Sittings

TEKST: Peter van Kraaij (*Be in' me*), Hans Aarsman (*Ruis*)
 REGIE: Peter van Kraaij
 MET: Josse De Pauw, Valentijn Dhaenens, Bart Slegers, Robijn Wendelaar, Yvonne Wiewel
 DECOR: Bart Van Overberghe
 KOSTUUMS: Pynoo
 DRAMATURGIE: Marianne Van Kerkhoven
 TECHNIEK: Eddy Latine
 PRODUCTIE: Het Net (Brugge) & Kaaithater (Brussel)